

Філософ

Максим Рильський

В маслиновім гаю, поважною ходою,
Хвилясті одяги нап'явши ябияк,
Снують філософи, лише один заляк
На місці, думкою охоплений новою.

Стоїть мов статуя. Комашка бородою
Повзе гостинною, і передражник-шпак
Дарма кричить йому: "Ото смішний дивак!",
В гіллі вмостившись якраз над головою.

Там сперечаються, і плетивом дрібним
Лукаві запити оплутують бідаху,
Що всесвіт розгадать хотів з одного маху.

Та що то! Виграшки! Та ж істина — як грім,
Що душу сповнює огнем святого жаху.
І *знати* істину йому дано — не їм!